

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisæus

Augustæ Vindelicorum, 1720

An, & quando sufficiat ad Confessionem integritas formalis. à. n. 128.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

star stabularij plateam percurreris ; hæc enim omnia mala ac immodesta sunt : indagare ergo & te oportet speciem cogitationum, actionumque tuarum, an scilicet fuerint carnales, vindicativæ, iracundæ, &c. an actiones contra castitatem, humilitatem, &c.

CONFIDENTIA IV.

Quidam confitetur, se in priori Confessione 127.
oblitum trium fornicationum, unius adulterij, & duarum ebrietatum, quærit itaque, an debeat totâ priorem Confessionem repetere, &c. Si hæc oblivio contigerit ex defectu sufficientis examinis, omnino repetendam fore priorem Confessionem, ac insuper negligentiam, quæ fuit causa sacrilegæ Confessionis. Ratio est clara, quia omisit id, ad quod sub peccato mortali obligabatur, utpote se examinare diligenter omisit confiteri ea peccata, quæ tenebatur confiteri : ergo confitendo peccavit mortaliter, fecitque Confessionem irritam ac nullam adeoque obligatur non tantum confiteri peccata oblita, sed etiam confessa, & insuper obicem invalidæ Confessionis, quæ fuit negligentia examinis conscientiæ requisiti. Sed quid. CONFIDENTIA V.

Si quis post diligens examen oblitus fuerit unius vel alterius peccati mortalis, an & talis teneatur repetere priorem Confessionem 123.
saltem alteri Confessario factam ? Ratio dubitandi est ; quia *Conc. Trid. sess. 24. c. 5* dicit :

F

Esa

Ecclesia semper intellexit institutionem esse a Domino integram peccatorum Confessione.

¶ Illum, qui ex oblivione inculpabili, vel etiam alia iusta de causa, omittit aliquot peccata mortalia confiteri, non teneri alia iam confessa repetere, etiamsi alii Confessario confiteatur. Ratio fundamentalis est, quia prior confessio fuit valida, eò quòd confitens fecerit, quantum ab eo desiderari poterat, ac consequenter fuerunt ei omnia peccata dimissa confessa quidem directè: neque enim unum absque altero dimittitur. Unde ad rationem dubitandi. ¶ Idem Conc. loco cit. docere per se quidem requiri integritatem materialem omnium omnino peccatorum mortalium à parte rei commissorum, at vero per accidens saepe quoque sufficere integritatem tantum formalem, cui non obstat omissio inculpabilis peccati mortalis: *Sic enim: Neque enim aliud à penitentibus exigitur, quam, ut postquam quis diligentius se excusserit, & conscientiae suae suas omnes & latebras exploraverit, ea peccata confiteatur, quibus se Deum suum mortaliter offendisse meminert.* Hinc facile solvantur seq. Conferentiae hujus materiae.

CONFERENTIA. VI.

229. **O**blivius senex accusat se in Confessione de peccato luxuriae, vel furti mortalis in pueritia patrari, & hastenus nunquam memoriae occurrente, non obstante quòd diligenter semper

Excusat à materiali integritate Conf. 83

per conscientiam discussit ante præteritas Confessiones, an teneatur præcedentes Confessiones repetere.

¶. Non teneri. Ratio est? quia omnes ratione formalis integritatis validæ fuerunt ac fructuosæ.

CONFERENTIA VII. 130.

Protervius dedit causam oblivioni aliquot peccatorum mortalium, vel ex ignorantia culpabili commisit certum peccatum: dum vellet autem confiteri, involuntariè peccatorum illorum obliviscitur, adeo ut libenter omnia confiteretur, si memoriæ occurrerent, an excusetur ab integritate materiali Confessionis.

¶. Excusari. Ratio est, quia licet eius culpabilis fuerit oblivio in sua radice, non tamen hic & nunc.

CONFERENTIA VIII. 131.

Repundius ægrotans, uno alterove peccato confesso, deficit loquela: vel destituitur sensibus, aut certe periculum est, ne sic deficiat, an sit absolvendus priusquam omnia peccata enarrat.

¶. Esse securè absolvendum. Ratio est, quia impotentia physica eum excusat ab integritate materiali Confessionis, habetque integritatem formalem, quæ sufficit.

CONFERENTIA IX.

Strenuus miles jaculo tactus vocat Confes. 132. sarium, qui ex confessione primi peccati ad-

vertit Strenuum multas confessiones invalidas fecisse. nec vulnus pati dilationem: quid faciendum.

R. Debere ex eo expiscari, quæ commodè potest, & interim absolvere, ob eandem rationem.

CONFIDENTIA. X.

133. Pugil in duello corruens petit Confessorem, isque adueniens reperit illum & loquela & sensibus destitutum: an possit nil confessum absolvere.

R. Securè: quia adest Confessio virtualis, eo quod Confessarium vocaverit.

134.

CONFIDENTIA. XI.

Mossitus Gallus idiomatis Latini & Germanici ignarus accedit Confessorem Teutonem, tempore, quo urget præceptum, vel necessitas confitendi; exprimitque signis unum vel alterum peccatum, cum omnia significare non sciat, aut certè Confessarius non intelliget: an possit absolvi:

& Posse indubiè, quia & hunc impossibilitas physica excusat ab integritate materiali Confessionis. Idem sentiendum de muto aut surdastro, qui, cum omnia exprimere nequeant expriment quantum possunt, nisi forte literis confiteri possint.

135.

CONFIDENTIA. XII.

Multi subito manifesto periculo vitæ exponuntur in naufragio: allis idem periculum im-

mi-

minet ex improvisa hostium irruptione , an possint omnes simul absolvi.

R. Posse , dummodo signum aliquod doloris exhibeant , vel certe singuli unicum tantum peccatum confiteantur , ob eandem rationem.

CONFIDENTIA. XII.

315

Parochianus Pœnitens rationabiliter timet ex expertis , peccatum suum à Confessario fore revelandum , ex quo prævidet gravem suam infamiam , inimicitias , rixas , vel etiam sanguinis effusionem , item Hipschella foemina , vel Pulchrius Masculus , ex peccato carnali confesso , sibi vel Confessario timet periculum ruinæ , ne forte sollicitetur à Confessario ad simile peccatum , an teneatur ad integritatem materialem Confessionis.

R. Non teneri. Ratio est impossibilitas moralis , quia præceptum divinum de integritate materiali Confessionis non censetur obligare cum tanto incommodo , sed debet cedere præceptis legis naturalis de conservanda propria & aliena vita , fama , avertendis damnis gravibus , &c.

CONFIDENTIA. XIV.

Pœnitens novit suam fragilitatem , quod , quando diu immoratur examinando peccata sua carnalia , soleat in ea denuo relabi , similiter Confessor idem timet ex frequentioribus interrogationibus de rebus turpibus an teneatur

F 3

neantur

neantur ad exactum examen, & integritatem
materiam Confessionis.

138. &. Neutrum obligari ad materialiter inte-
gram Confessionem propter moralem impo-
nitum.

CONFIDENTIA. XV.

Expositus Sacerdos ex diuturniori mor-
tum pestifero Poenitente advertit sibi imminere
periculum contagionis, an teneatur audire to-
tam Confessionem.

&. Negative, ob eandem rationem: Sed
potest audire uno vel altero peccato poeniten-
tem de omnibus dolentem absolvere.

CONFIDENTIA. XVI.

139. Ancilla peccat cum Capellano, quæ si id
Parocho Domino suo in Confessione aperuerit
Capellanus male tractabitur, odium incurret,
&c. an teneatur ei hoc peccatum prodere, si
ex eius confessione Parochus timeatur cogno-
sciturus, id Capellanum suum fecisse,

&. Non teneri, ob sæpe datam rationem.
Cæterum in huiusmodi casibus observandum
est, eos solum procedere, quando non adest
alius Sacerdos; cui peccata integrè explicari
possint? & simul subest rationabilis, ac ur-
gens causa faciendi Confessionem? ut puta si
urgeat præceptum sumendi Eucharistiam, im-
mineat periculum mortis, aut infamiae ex o-
missione Confessionis; aut si poenitens per hoc
privaretur magna utilitate, v. g. jubilæo, sin-
dulo.

dulgentijs, &c. alioquin differenda est Confessio, præsertim dum speratur brevi copia alterius Confessarij,

CONFERENTIA XVII. 140.

Pœnitens non potest confiteri absque eo, qui de complicem Confessario notum revelet, ac quoque infamet? an non possit tale peccatum reticere.

R. Dent primò *Marsii, Armilla, Canus; Valenti & Navar.* talem poss. & debere reticere hujusmodi peccatum. Ratio eorum est; quia præceptum non infamandi proximum apud Confessarium, est naturale; alterum autem de integra Confessione facienda est positivum tantum, ergo hoc debet illi cedere. Bene; sed melius ac tutius.

R. Dent secundò *D. Thom. Bonav. Alensis, Antonii, & RR. communi ex.* Pœnitentem in tali casu teneri ad integram Confessionem cum complicitis manifestatione. Ratio est: quia licet ut de jure naturæ non infama e proximi innocentem, qui se licet habet jus ad suam famam, id tamen verum non est de complice, qui eo ipso, quod peccaverit cum altero, sciens eum id necessario confiteri debet, censetur cessisse jur suo, quoad hanc famam in ordine ad Confessionem tam tuam quam alterius

rius cum quo peccavit? supposito tamen, quod non possit haberi alius Confessarius, cui complex ignotus sit.

141.

CONFERENTIA, XVIII.

Charitas puella ordinariè confitetur, uni Sacerdoti amato per plures annos semper invalidè tandem in quadam Concione tacta venit ad eundem Amatum, confessura generaliter à prima Confessione invalida: Quæritur an Charitas teneatur repetere omnes Confessiones priores Amato invalide factas.

R. Si Confessor Amatus habeat memoriam peccatorum alias sibi confessorum, saltem in specie; vel certè notitiam status Charitatis, sufficere Charitati sub compendio se ita accusare: Reverende Domine, accuso me de omnibus peccatis, quæ tibi hætenus fui confessa à prima mea invalida Confessione, tali tempore facta, usque ad hoc: Superaddendo tamen alia; quæ data opera omisi, quæ sunt sequentia, &c. Et in super tot Confessiones irritas, ac indignas Communiones. Ratio est: quia illa integritas sufficit ad Confessionem, per quam Confessarius sufficienter venit ad notitiam cause Rei, sed hoc fit per talem Confessionem, ut supponitur; igitur.

CON.

CONFIDENTIA XIX.

142.

Confessarius fuit praesens Poenitenti sese inebrianti i litiganti, impudicitias tractanti &c. An possit eum absolvere absque ulteriori Confessione?

R. Notitiam quam habet Confessarius extra Confessionem, esse ipsi, ut Judex est sacramentalis, omnino per accidens: nec enim habet eam ut Judex, sed ut homo privatus; deo que requiritur, ut Poenitens, impudicitis, &c. quae coram vidisti, juxta modos & circumstantias tibi notas: quia si Confessarius venit in notitiam status Poenitentis per viam sacramentalis judicii,

143.

CONFIDENTIA XX.

Turca vel Judaeus baptizatus, in prima Confessione sacramentali se accusat de plurimis peccatis ante Baptismum commissis, & insuper quod habuerit concubinam, quam vult proximè dimittere, vel certè in uxorem ducere: Queritur ergo, an & quomodo possit, ac debeat absolvi à Confessario.

RESOLUTIO: Non potest absolvi à peccatis ante Baptismum commissis, quia haec non sunt materia Sacramenti poenitentiae, cum secundum Apostolum Ecclesiae non judicet de his, qui foris sunt: debet autem absolvi ab obice, scilicet carentia doloris debiti de peccatis ante Baptismum patratibus, quae fuit causa, quod per Baptismum non obtinuerit remissionem

nem peccatorum. Ratio est: quia licet peccatum illud obicit (concupinatus) inchoatum fuerit ante Baptismum, tamen fuit consummatum post Baptismum, ideo est materia absolutionis sacramentalis, quâ obtrâ, vi Sacramenti Baptismi reliqua remittuntur, quæ non fuerunt remissa propter obicem.

De materia remota Sacramenti Pœnitentiæ.

CONFERTIA XXI.

Matercula accedens Confessionale sic confitetur: *ô Domine Pater, ego sum senecula, sola in domo absque liberis, non habeo cui irascar aut quocum contendam; non soleo jurare, minus blasphemare; & ideo aut laborare aut oro; nunquam soleo committere Sacrum delictum; doleo itaque de omnibus peccatis meis & peto humillime Sacerdotalem Benedictionem; Merito ergo quaeritur, an & qualiter absolvi possit,*

RESOLUTIO: Cùm certum sit apud omnes, peccatum mortale post Baptismum & nunquam adhuc Sacramento Pœnitentiæ subiectum esse materiam necessariam huius Sacramenti: sufficientem, non tamen necessariam materculam non posse absolvi, nisi fateatur vel aliquod peccatillum veniale, vel saltem mortale